

Історія Голокосту: людський вимір трагедії.

...Мої очікування від семінару були стандартні: ознайомитись з ізраїльською історіографією проблеми Голокосту; подивитись на методичні наробки викладачів; побачити всесвітньовідомі історичні пам'ятки; поспілкуватись з однодумцями. Але те, що я побачила та почула мене дуже вразило. Кожен день в нас був розпланований, логічно побудований та структурований за певною тематикою. Головна увага звертається на компаративний аналіз історичних напрацювань. У лекторів не було усталеної ідеологемі. Зрозуміло, що ця тема, не тільки інформативна, а й морально-виховна. Тому, науковцями Голокост аналізується не з точки зору жертв та катів, а звертається увага на «bystanders» (людей, «що стоять в стороні»). Звертається увага не на абстрактних осіб, а на конкретних людей, які були до війни добрими друзями або сусідами, освіченими або ні, вчителями, митцями – як вони могли залишатися людиною в нових обставинах? Що вони відчували: страх, байдужість, безсилля..? І ця тема яскраво представлена в експозиціях музею «Яд Вашем». Тут зберігається фото, особисті речі, спогади тих людей, хто був з одного чи другого боку риски. Теза, яка лунала в аудиторії, була часто така: «Не треба давати матеріал, щоб змусити заплакати, треба давати факт та аналіз».

...Отже, дні, які ми провели на семінарі пролетіли як мить, але матеріал що ми отримали дозволив збагатити наші знання та власний практичний досвід.

Світлана Бережна, канд. іст. наук, доцент кафедри правознавства,

декан історичного факультету

*ХНПУ ім. Г. С.
Сковороди*